

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia

EMTA

heliloomingu üliõpilaste loomingu kontsert

Theodor Sink ^{TŠELLO}

Kavas

Brenda Pärtel, Jimena Cabrera Álvarez, Riho Esko Maimets,
Abel Delgado Vallejo, Astra Irene Susi, Alireza Farajianhamedani

4.12.2024 – 19.00

EMTA kammersaal

Brenda Pärtel (2000)

„Tuulemaa“

„Tuulemaa“ on soolotšellole loodud teos, mis väljendab looduse muutlikkust, eriti tuule erinevaid olekuid. Teos peegeldab tuule rahulikku hingamist, tormilisi puhanguid ja tuule hägustumist, kasutades dünaamilisi üleminekuid ja rikkaid helivärve.

Brenda Pärtel on helilooja, koorijuht ja kromaatilise kandle mängija, kes on pälvinud tunnustust nii kandle- kui ka koorimuusika loomise eest. Ta alustas oma haridusteed Tallinna 21. Kooli muusikaklassis, õppides samaaegselt kromaatilist kannelt Tallinna Muusikakoolis. Hiljem jätkas ta õpinguid Georg Otsa nimelises Tallinna Muusikakoolis, kus omandas koorijuhtimise diplomi hõbemärgiga. Alates 2023. aastast jätkab ta õpinguid Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias heliloomingu erialal Tõnu Kõrvitsa juhendamisel. Pärtel on saavutanud mitmeid muusikaauhindu, sealhulgas „LHV noor helilooja 2023“ peapreemia teosega „Nähtamatu vesi“. 2024. aastal pälvis Pärteli juhatavat Kadrina Segakoor hõbediplomi Interkulturi korraldatud Austria 15. rahvusvahelisel koorikonkursil. Pärteli loomingut on avaldatud mitmes kogumikus ja ta on loonud teoseid erinevatele koosseisudele.

„Tuulemaa“ is a work composed for solo cello, embodying the ever-changing nature of the wind. The piece reflects the wind’s gentle breaths, stormy gusts, and elusive whispers, employing dynamic transitions and rich tonal colors to capture its essence.

Brenda Pärtel is an Estonian composer, choir conductor, and chromatic kannel player who has gained recognition for her work in both kannel and choral music. She began her education at Tallinn School No. 21 and studied chromatic kannel at Tallinn Music School. Later, she attended Georg Ots Tallinn Music College, where she earned her diploma in choral conducting

with honors. Since 2023, she has been pursuing composition studies at the Estonian Academy of Music and Theatre under the guidance of Tõnu Kõrvits. Pärtel has won several music awards, including the "LHV Young Composer 2023" grand prize for her piece *Invisible Water*. Her works have been performed internationally, including the choral festival "The Voices for Peace" in Italy. Pärtel's compositions have been published in various collections, and she has created works for different ensemble formations.

Jimena Cabrera Álvarez (2004)

„Perseiidid / Püha Laurentiuse pisarad“

Pealkiri viitab tolmuosakestele, mis on liivaterakese suurused ja mille Swift-Tuttle'i komeet oma orbiidil ümber Päikese maha jätab. Neid osakesi tajume meteorisajuna. Suurim aktiivsus toimub 11.–13. augusti vahel. Kristlikes maades langevad need kuupäevad kokku püha Laurentiuse päeva tähistamisega. Keskajal seostati taevast langevaid tähti pühak Laurentiuse pisaratega, mida ta valas, kui teda restil põletati, ja seetõttu tuntakse seda nähtust ka selle nime all.

Teos on üldiselt rahuliku ja mõtiskleva meeleoluga. Valdavalt domineerib vaikne dünaamika, kuigi kasutatakse ka äkilisemaid dünaamilisi ja väljenduslikke elemente, mis viitavad tähtede suuremale kontsentratsioonile. „Kajaka efekt“, glissandod, kiired tremolod ja trillerid põhihelide ja osatoonide vahel kujutavad neid langevaid tähti kujuteldavas taevas. Sarnaselt esindavad erinevad pizzicato-võtted ja arpedžod, mida mängitakse sõrmega instrumendi silla all, kaugeid, fikseeritud ja säravaid tähti taeva laotuses. Selliste kujutiste ja faktuuride segunemise taustal tulevad esile kaks helirida ja kolm meloodiat, luues öise atmosfääri.

Jimena Cabrera Álvarez on Hispaaniast pärit helilooja, kes alustas oma muusikalist teekonda lapsepõlves kooris lauldes. 8-aastaselt asus ta õppima klaverit Vigo konservatooriumis ning lõpetas 2022. aastal klaveri eriala diplomiga. Seejärel jätkas Cabrera Álvarez õpinguid Vigo konservatooriumis kompositsiooni erialal. Hetkel õpib ta Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Toivo Tulevi juhendamisel.

The title refers to the particles of dust, of the size of a grain of sand, left behind by the Swift-Tuttle comet in its orbit around the Sun, which we perceive as a meteor shower. The days of greatest activity are between August 11th and 13th. In Christian countries, these dates coincide with the celebration of Saint Lawrence. In the Middle Ages, the image of Saint Lawrence's tears when he was burned on a gridiron was associated with the star shower in the sky, so they are also known by this name.

The work generally has a calm and contemplative mood. Soft dynamics predominate, although more agitated dynamics and expressions are also used, which are associated with a higher concentration of stars. The seagull effect, glissandos, rapid tremolos, and trills between real notes and harmonics depict these shooting stars in an imaginary sky. In the same way, different types of pizzicatos and arpeggios played with the finger below the bridge of the instrument represent distant, fixed, and bright stars in the firmament. And with this mix of images and textures, two scales and three melodies appear, building the atmosphere of the night.

Jimena Cabrera Álvarez is from Spain and began her musical journey as a choir singer during her childhood. At the age of 8, she started studying piano at the Vigo Music Conservatory, graduating with a professional piano degree in 2022. Since then, she has been pursuing a Bachelor's degree in composition at the same institution. Currently, Cabrera Álvarez is studying at the Estonian Academy of Music and Theatre under the guidance of Prof. Toivo Tulev.

Riho Esko Maimets (1988)

„Itk“

Inimkonna silmakirjalikkus ja kurjus on teemad, mis mind üha enam painavad. Sõjad, massimõrvad, näljahäda ja terror eksisteerivad kõrvuti edevuse, ahnuse ja ambitsiooniga, luues talumatu kontrasti inimkogemuse äärmuste vahel. Just need mõtted saatsid mind, kui kirjutasin oma teost „Itk“.

Riho Esko Maimets on eesti helilooja. Tema muusika on kõlanud arvukatel festivalidel, sh noorte- ja üldlaulupeol. Maimetsa teoseid on esitanud mitmed tunnustatud interpreedid ja kollektiivid, sh Tallinna Kammerorkester, Eesti Filharmoonia Kammerkoor, Eesti Rahvusmeeskoor, ERSO, Kitchener-Waterloo sümfooniaorkester, Curtise sümfooniaorkester, Gryphon Trio jpt. USA päevaleht Philadelphia Inquirer on kiitnud tema muusika „peaaegu võimatut säravust“ (Peter Dobrin, 03.12.2015) ning veebiajakiri I Care if you Listen on kirjutanud, et „tema muusika ootab kuulaja absoluutset tähelepanu, kuid ei nõua seda valjuhäälselt“ (Joanne Lam, 24.10.2013).

2019. aastal astus Maimets EMTA doktorantuuri, kus tema juhendajateks on prof Kerri Kotta, prof Toivo Tulev ja Tõnu Kõrvits. Tema varasemateks õpetajateks on olnud David Ludwig ja Richard Danielpour (Curtise muusikainstituut), Christos Hatzis (Toronto ülikool) ning Helena Tulve ja René Eespere (EMTA). Maimets on pälvinud mitmesuguseid auhindu, nende seas SOCAN auhind (2017, Kanada), Theodore Presseri muusikaauhind (2013, USA), Villiers Quarteti konkursi I preemia (2012, Suurbritannia) ja Karen Kieser nim Kanada muusikapreemia (2011, Kanada). 2019. aastal valis Eesti Kooriühing ta aasta kooriheliloojaks. 2021. aastal pälvis Maimets Riho Pätsi Koolimuusika Fondi heliloomingu preemia ning 2024. aastal Rudolf Tobiase heliloomingu konkursi esimese preemia.

The hypocrisy and cruelty of humanity are themes that increasingly trouble me. Wars, massacres, famine, and terror coexist alongside vanity, greed, and ambition, creating an unbearable contrast between the extremes of the human experience. It was these thoughts that accompanied me as I wrote my piece „itk“.

Riho Esko Maimets is an Estonian composer. His music has been featured at numerous festivals, including the Estonian Youth and General Song Festivals. His works have been performed by several renowned interpreters and ensembles, such as the Tallinn Chamber Orchestra, Estonian Philharmonic Chamber Choir, Estonian National Male Choir, Estonian National Symphony Orchestra, Kitchener-Waterloo Symphony Orchestra, Curtis Symphony Orchestra, Gryphon Trio, among others. The U.S. daily Philadelphia Inquirer has praised his music for its “almost impossibly brilliant radiance” (Peter Dobrin, December 3, 2015), and the online magazine I Care if You Listen wrote that “his music demands the listener’s absolute attention, though it does not ask for it loudly” (Joanne Lam, October 24, 2013).

In 2019, Maimets began doctoral studies at the Estonian Academy of Music and Theatre, under the guidance of Prof. Kerri Kotta, Prof. Toivo Tulev, and Tõnu Kõrvits. His previous teachers include David Ludwig and Richard Danielpour (Curtis Institute of Music), Christos Hatzis (University of Toronto), as well as Helena Tulse and René Eespere (Estonian Academy of Music and Theatre). He has received various awards, including the SOCAN Award (2017, Canada), Theodore Presser Music Award (2013, USA), First Prize at the Villiers String Quartet Competition (2012, UK), and the Karen Kieser Award in Canadian Music (2011, Canada). Riho Esko Maimets was recognized as the Choral Composer of the Year 2019 by the Estonian Choral Association. In 2021, he received the Riho Päts School Music Foundation Composition Prize, and in 2024, he was awarded First Prize in the Rudolf Tobias Composition Competition.

Abel Delgado Vallejo (2005)

„Siin. Täna“

*Me oleme juba unustus, mis me olema peame –
elementaarne tolm, mis meid ei tunne,
tolm, mis kunagi oli punane Aadam, ja nüüd on
kõik inimesed tolm, mida me ei näe.*

*Me oleme juba kaks päeva hauakivil,
algus ja lõpp. Kirst,
vastik lagunemine ja surm,
surmatseremooniad ja leinalood.*

*Ma ei ole mõni loll, kes külge poogib
oma nime maagilist heli.
Ma mõtlen, lootuses, sellele mehele,
kes ei saa kunagi teada, et ma käisin siin maa peal.*

*Taevase sinise ükskõiksuse all
leian ma selle mõtte lohutavana.*

„Me oleme juba unustus, mis me olema peame.“ Nii algab Argentina kirjaniku Jorge Luis Borgese luuletus „Aquf. Hoy“ („Siin. Täna“), millest see teos on inspireeritud. Lihtne ja äratuntav muusikaline motiiv on seeme, mis külvab selle küsimuse unustusest, mis me olema peame. Teose jooksul ilmub motiiv korduvalt, iga kord erineva iseloomu ja tähendusega, refleksiooni tulemusena, mis intrigeerib nii luuletajat kui ka heliloojat. Samal ajal liiguvad mõtted üksteise järel, järgides selget lõime, mis lahkneb ja tavaliselt kaldub eemale (nagu mõtted ikka, eks?), kuid siis naaseb põhiteema juurde. Nad alati naasevad. Tšello jutustab seda teekonda, kannatab seda. See rändab läbi meeletehete ja kahtluse, kuni leiab leevenduse ja lohutuse, sest nagu me teame, oleme juba unustus, mis me olema peame.

Abel Delgado Vallejo on Hispaaniast pärit helilooja ja klaveri eriala üliõpilane. 2021. aastal pälvis ta Ángel Barriosi nim konservatooriumis Granadas parima akadeemilise õppeedukuse auhinna keskkooli muusikaõppes. Samal aastal astus ta kõigest 16-aastaselt bakalaureuseõppesse, saavutades Andaluusias sisseastumiseksamil kõrgeima tulemuse. Delgado on osalenud pianistina Joven Orquesta Ciudad de la Alhambra koosseisus ja baritonina Coro Nubah's. Ta on pälvinud teise koha VI EPTA Hispaania klaverikonkursil, mille raames esines Madridi rahvuslikus romantismimuuseumis. Heliloojana on Delgado keskendunud peamiselt instrumentaalmuusika ja lühifilmide muusika kirjutamisele. Kaks filmile loodud heliteost tulid esitusele 2024. aastal Lorca auhindade tseremoonial Granadas.

Aqui. Hoy

*Ya somos el olvido que seremos.
El polvo elemental que nos ignora
y que fue el rojo Adan y que es ahora
todos los hombres y que no veremos.*

*Ya somos en la tumba las dos fechas
del principio y del termino, la caja,
la obscena corrupción y la mortaja,
los triunfos de la muerte y las endechas.*

*No soy el insensato que se aferra
al magico sonido de su nombre;
pienso con esperanza en aquel hombre
que no sabra que fui sobre la tierra.*

*Bajo el indiferente azul del cielo
esta meditación es un consuelo.*

Here. Today

*Already we are the oblivion we shall be -
the elemental dust that does not know us,
the dust that once was red Adam and now is
all men, the dust we shall not see.*

*Already we are the two dates on the headstone,
the beginning and the end. The coffin,
the obscene decay and the shroud,
the death rites and the dirges.*

*I am not some fool who clings
to the magical sound of his own name.
I think, with hope, of that man
who will never know I walked the earth.*

*Beneath the blue indifference of heaven,
I find this thought consoling.*

„Already we are the oblivion we shall be.“ This is the beginning of the poem „Aquf. Hoy“ („Here. Today“) by the Argentine writer Jorge Luis Borges, from which this piece is inspired. A simple and recognizable musical motif is the seed that sows this question, that of the oblivion we shall be. Throughout the piece, the motif reappears on different occasions, with a different character, a different meaning, the result of a reflection that intrigues both the poet and the composer. Meanwhile, thoughts go one after the other, following a clear thread that dissociates and usually deviates from the path (that is how thoughts work, right?), but then returns to the main topic. It always does. The cello narrates this journey, suffers it. It travels through despair and doubt until it finds relief and consolation, because, as we well know, already we are the oblivion we shall be.

Abel Delgado Vallejo is a student from Spain, studying both composition and piano. In 2021, he received the award for the best academic record in high school music degree at the Ángel Barrios Conservatory in Granada, and entered the Bachelor's programme at the age of 16 after obtaining the highest grade in Andalusia in the entrance exam. He has collaborated as a pianist with the Joven Orquesta Ciudad de la Alhambra and as a baritone with Coro Nubah. He won second prize at the VI EPTA Spain Piano Competition, performing at the Museo del Romanticismo in Madrid. As a composer, he has written mainly instrumental pieces and music for short films, two of which premiered at the Lorca Awards in Granada in 2024.

Astra Irene Susi (1998)

„Tõusnud“

Teos on mõtteline jätk kuus aastat tagasi kirjutatud soolotšello teosele „Langenud“. Teose uurimisobjektiks on ootus, aeg ning dünaamilised žestid. „Tõusnud“ fookuses on energia, mida on pikalt kinni hoitud ja mis ootab vabanemist. Kell tiksub, seisad liikumatult, aga sisimas on teada, et kohe-kohe on saabumas plahvatus. Häving või läbimurre.

Astra Irene Susi on Eestis ja Berliinis õppinud helilooja, lavastaja ja näitleja. Ta alustas kompositsiooniõpinguid TMKK-s 9-aastasena Alo Põldmäe käe all ning lõpetas sama kooli kahel erialal, klaver ja helilooming (kompositsiooni õppejõuks keskkooli aastatel Tauno Aints). Heliloomingut on Susi õppinud ka Berliini kunstide ülikoolis. 2024. aastal lõpetas ta näitlejana EMTA lavakunstkooli 31. lennu. Eelmise suve alguses tuli Susi välja oma esimese muusikateatri lavastusega „Vankumatu“, kus sidus teatri- ja helikunsti üheks tervikuks. Hetkel töötab ta Pärnus Endla teatris näitlejana ning õpib EMTA magistriõppes heliloomingut prof Helena Tulve juhtimisel. Susi loomingu keskmeks on erinevate emotsionaalselt mõjuvate aegruumide loomine eri distsipliinide võtteid segades.

The piece is a conceptual continuation of the solo cello work „Langenud“ („Fallen“) written six years ago. The focus of the piece is on expectation, time, and dynamic gestures. „Tõusnud“ centers on energy that has been held in tension for a long time, waiting for release.

The clock ticks, you stand still, but deep inside you know that an explosion is imminent.

Destruction or breakthrough.

Astra Irene Susi is a composer, director, and actress who has studied both in Estonia and Berlin. She began her composition studies at the Tallinn Music High School at the age of 9 under the guidance of Alo Põldmäe and graduated from the same school in piano and composition, with Tauno Aints as composition instructor during high school years. She has also studied composition at the Universität der Künste in Berlin. In 2024, Susi graduated from the 31st class of the Drama School of Estonian Academy of Music and Theatre. At the beginning of the last summer, she directed her first music theatre production, „Vankumatu“ („Unshaken“), where she merged theatre and sound art into a unified whole. Currently, she works as an actress at the Endla Theatre in Pärnu and is pursuing a Master’s degree in composition at the EAMT under the guidance of Prof. Helena Tulve. Susi’s work focuses on creating emotionally impactful spatiotemporal experiences by blending techniques from various disciplines.

Alireza Farajian (Farajianhamedani) (1993)

„Horisontaalne harmoonia; laiendatud spekter“

Kogu selle teose idee keskendub harmooniale, osatoonidele ja nonatonic helirea kasutusele, mis on olnud helilooja uurimisobjektiks juba päris pikka aega. Instrumendi keeled on selles teoses häälestatud madalaima keele teatud ülemhelidest lähtudes (keel ise on häälestatud väikese tertsi võrra madalamaks, C-st A-le). Taoline skordatuur võimaldab kasutada teoses

sageli nonatonic helirida ning seda viisil, mis sarnaneb sõrmestuse poolest tavalise minoorse helirea mängimisega. Samuti on selles teoses sageli kasutatud lahtisi keeli. Pealkirja esimene osa (inglise keeles „Horizontal Harmony“) tuleneb helilooja isiklikest kogemustest, kes usub, et „harmoniaks“ kutsutud nähtuse mõju on suuresti horisontaalne ja ilmneb aja jooksul, viidates harmoonilistele seostele helikõrguste vahel, mis ei esine samaaegselt. Teine osa pealkirjast (inglise keeles „The Extended Spectrum“) viitab tänu keelte ebataavalisele häälestusele tekkivale äärmiselt laiendatud ülemhelide spektrile, mida me suudame kuulda, lastes keeltel täielikult võnkuda.

Iraanis sündinud helilooja **Alireza Farajiani (Farajianhamedani)** kirk muusika vastu sai alguse 13-aastaselt, kui ta hakkas õppima viulimängu. Hiljem lisandusid tšello- ja klaveriõpingud. Farajian omab kahte bakalaureusekraadi: filmimuusika erialal Itaalia Bologna G. B. Martini konservatooriumist (juhendaja prof Aurelio Zarelli) ja kompositsiooni erialal Eesti Muusika- ja Teatriakadeemiast (juhendaja prof Toivo Tulev). Praegu jätkab õpinguid EMTA magistriõppes heliloomingu erialal endiselt prof Tulevi juhendamisel. Ta on oma oskusi lihvinud suvekursustel Salvatore Sciarrino käe all Sienas (2020, 2021, 2024) ning osalenud väljapaistvate heliloojate meistriklassides, sh Chaya Czernowin, Marc Sabat ja Pēteris Vasks, saades inspiratsiooni värsketest loomepraktikatest. Farajiani looming hõlmab nii sooloteoseid kui ka orkestripalu, mida on esitatud Itaalias, Prantsusmaal, Iraanis, Kanadas ja Eestis. Ta töötab helilooja ja ürituste koordinaatorina ansamblis Ensemble for New Music Tallinn (ENMT), kus ta on mänginud olulist rolli nüüdismuusika edendamises. Farajiani saavutuste hulka kuuluvad Premio Alberghini (2021), Premio Natalino Corazza (2019) ja parima filmimuusika auhind Iraani noorte filmifestivalil (2023). Farajiani looming peegeldab tema sügavat pühendumist loovusele, koostööle ja nüüdismuusika piiride avardamisele.

The whole idea behind this piece is harmony, harmonics, and the Nonatonic scale, which has been an exploration tool for quite a long time for the composer. The strings of the instrument in this piece are tuned based on specific overtones of the lowest string (which itself is retuned a minor third lower, C to A). This scordatura gives the possibility of having the Nonatonic scale used often in this piece, very idiomatically aligned with the usual way of playing a minor scale in terms of fingering. And also in this piece open strings have been used quite oftenly. The first part of the title (translated to English „Horizontal Harmony“) comes from the personal experiences of the composer, who believes the effect of the phenomenon called „Harmony“ is largely horizontal and occurs over time, referring to harmonic relations between pitches that are not simultaneous. The second part of the title (translated to English „The Extended Spectrum“) refers to the extremely broadened spectrum of overtones that we can hear thanks to the retuning of the strings, allowing them to resonate fully and be heard.

Alireza Farajian (Farajianhamedani) is a composer from Iran recognized for his contributions to contemporary music. His passion for music began at the age of 13 when he started playing the violin, later expanding his curiosity to include the violoncello and piano. Farajian holds two Bachelor's degrees: one in film music from the Conservatorio di G.B. Martini in Bologna, Italy, under the guidance of Prof. Aurelio Zarelli, and another in composition from the Estonian Academy of Music and Theatre under the mentorship of Prof. Toivo Tulev. He is currently pursuing a Master's degree in composition at the EAMT, studying with Prof. Toivo Tulev. He has honed his craft through summer courses with Salvatore Sciarrino in Siena (2020, 2021, 2024) and masterclasses with distinguished composers such as Chaya Czernowin, Marc Sabat, and Peteris Vasks, gaining insights into fresh practices. Farajian's compositions, spanning from solo works to orchestral pieces, have been performed internationally in countries like Italy, France, Iran, Canada, and Estonia. As a composer and event coordinator for the Ensemble for New Music Tallinn (ENMT), he has played a pivotal role in

promoting contemporary music, organizing events such as the EMTAHK Composition Competition and collaborating with the Sound Plasma Festival. Among his honors are the Premio Alberghini (2021), Premio Natalino Corazza (2019), and the Best Soundtrack Award at the Iranian Youth Film Festival (2023). Farajian's work reflects his deep commitment to creativity, collaboration, and expanding the boundaries of contemporary composition.

Theodor Sink on mitmekülgne interpret, kes tegutseb nii solisti, kammermuusiku kui ka orkestrandina. Tema tšelloõpetajad Tallinna Muusikakeskkoolis olid Laine Leichter ja Leho Karin ning Eesti Muusika- ja Teatriakadeemias prof Henry-David Varema. Sibeliuse Akadeemias on ta õppinud Marko Ylöneni käe all. Sink on osalenud mitmetel meistrikursustel, sh Lluís Claret' ja Patrick Demenga juhendamisel, ning pälvinud arvukalt laureaadi tiitleid nii kodu- kui välismaistel konkurssidel. Alates aastast 2017 on ta ERSO tšellorühma kontsertmeister. Solistina debüteeris ta ERSO ees 2017. aasta kevadel, tuues festivalil Eesti Muusika Päevad Kristiina Poska juhatusel ettekandele Erkki-Sven Tüüri tšellokontserdi. Sink on soleerinud Pärnu Linnaorkestri, Sinfonietta Rīga, Tallinna Kammerorkestri ja Uue Tänav Orkestri ees ning töötanud Tallinna Kammerorkestri ja Eesti Festivaliorkestri koosseisus.

Kammermuusikuna on Sink teinud koostööd selliste tunnustatud välisinterpretidega nagu David Geringas, Elisabeth Leonskaja, Víkingur Ólafsson, Marina Ciche, Florian Donderer, Eva Bindere ja Nathan Braude ning eesti muusikutest astunud üles Egert Leinsaare, Triin Ruubeli, Linda-Anette Verte, Katariina-Maria Kitse, Sandra Klimaitė, Sten Heinoja, Kadri-Ann Sumera, Kalle Randalu, Kristiina Rokaševitši, Kärt Ruubeli, ansambel Una Corda, Eesti Rahvusmeeskoori ja teistega. Sink on pälvinud Eesti Kultuurkapitali helikunsti sihtkapitali aastapremia särava hooaja eest solisti ja orkestrandina 2017. aastal, Eesti Interpretide Liidu aasta interpreedi tiitli viljaka, silmapaistva, mitmekesise ja kõrgetasemelise

kontserttegevuse eest 2020. aastal ning preemia „Noor Muusik 2021“. Theodor Sink mängib Auguste Sébastien Bernardeli (Père) 1842. aastal valmistatud tšello, mille on tema kasutusse andnud Eesti Pillifond. Tšello omanik on Aare Kaarma.

Theodor Sink is a versatile musician renowned as a soloist, chamber musician, and an orchestra member. His cello teachers were Laine Leichter and Leho Karin at the Tallinn Music High School, and Prof. Henry-David Varema at the Estonian Academy of Music and Theatre. At the Sibelius Academy, he was taught by Marko Ylönen. Sink has participated in several master classes, including those taught by Lluís Claret and Patrick Demenga, and won several prizes in competitions in Estonia and abroad. In September 2017 he accepted the position of principal cellist of the Estonian National Symphony Orchestra. In the same year he received the Annual Award of the Cultural Endowments of Estonia for his outstanding work as a soloist and an orchestra musician. As a soloist, Sink has performed with Tallinn Chamber Orchestra, Sinfonietta Riga, Pärnu City Orchestra and Estonian Festival Orchestra.

Sink has collaborated with musicians such as David Geringas, Elisabeth Leonskaja, Víkingur Ólafsson, Marina Ciche, Florian Donderer, Eva Bindere, Nathan Braude, Egert Leinsaar, Triin Ruubel, Linda-Anette Verte, Katariina-Maria Kits, Sandra Klimaitė, Sten Heinoja, Kadri-Ann Sumera, Kalle Randalu, Kristiina Rokaševitši, Kärt Ruubel, ensemble Una Corda, Estonian National Male Choir and others. Theodor Sink is a member of the Association of Estonian Professional Musicians. In December 2020, the association deemed him Musician of the Year for his outstanding, prolific and versatile concert activity and year later he got prize “Noor Muusik 2021”. Theodor Sink plays on a cello made in 1842 by Auguste Sébastien Bernardel (Père), owned by Aare Kaarma and on loan to Sink by the Estonian Foundation of Musical Instruments.

OOTAME KUULAMA

N 12.12 kell 19.00 / EMTA orelisaal / tasuta

Avatud notatsiooni kursuse lõppkontsert

Eugenia Anstal-Pöld, Evelyn Kanepi, Simonas Gilyš (heliloojad)
Kristjan Kannukene, Heliä Mailiis Viirakivi,
Gonzalo Muruaga Olguin jt (improvisaatorid), juhendaja Jaak Sikk
Kavas avatud notatsiooni üliõpilaste ambivalentsed partituurid

**EESTI MUUSIKA-
JA TEATRIAKADEEMIA**

105

Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia kontserdi- ja etenduskeskus

eamt.ee

emtasalid.ee

facebook.com/muusikaakadeemia

instagram.com/emta_ee

Palume lülitada mobiiltelefon hääletule režiimile.
Kontserdi salvestamine ja pildistamine ilma korraldaja loata
ei ole lubatud.

